

Textos d'Àlvar (9): Estimar l'Església: oració, sacrifici

Mons. Àlvar del Portillo, que sempre va treballar al servei de l'Església, en aquest text ens convida què “amb valentia, cadascú ha de vibrar com a part viva de l'Església”.

20/05/2014

«Un cristià que desitja comportar-se com a bon fill de Déu no pot romandre insensible davant una situació d'irreligiositat o

d'indiferència davant les exigències divines. La primera i més important resposta ha de ser l'oració revalorada per l'ofrena de petites mortificacions i d'una feina ben acabada, amb el cor i la ment posats en les necessitats de l'Església. Aquesta època nostra continua sent *temps de pregar i temps de reparar* –d'aquesta manera s'expressava el nostre Fundador [sant Josepmaria], especialment en els últims anys de la seva vida terrenal–, de tal manera que vosaltres i jo (...) arribem sincerament a repetir amb Sant Pau: *Ara estic content de patir per vosaltres i de completar així en la meva carn allò que manca als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església (Col 1, 24).*

Estimar l'Església, servir-la com Ella vol ser servida: una *passió santa* (...)! Pregueu a l'Esperit Sant que us inflami en aquest foc d'amor a la seva Esposa. (...) Per això és bo que

ens preguntem sovint: com és el meu amor per l'Església? Pateixo i m'alegro amb Ella, davant els seus dolors i les seves joies? Considero com quelcom de molt propi, personal, tots els seus avatars? Sento la responsabilitat de l'apostolat (...), per tal d'aconseguir que augmenti cada dia el nombre d'aquells que desitgen estimar Déu amb tot el seu cor i treballar per l'Església amb totes les seves forces? Sóc conscient de l'ajut que puc i he d'oferir al Cos Místic amb la meva oració i la meva mortificació, complint amb fidelitat – amb amor i per amor– els meus deures quotidians? M'adono que, tothora, l'Església em necessita? Aquells que em tracten, poden definir-me com a fill fidel d'aquesta Mare Santa, per la tenacitat que poso a testimoniar i posar en pràctica la meva fe?

No oblideu que, en la mesura de les seves possibilitats, cadascú ha de

mirar d'influir amb les seves idees i la seva actuació personal, libèrrima i responsable, en l'opinió pública i en l'ambient professional, en les persones i els mitjans que intervenen en tasques decisòries del futur de la societat, de manera que es respectin i es promoguin els perennes ensenyaments cristians. Amb valentia, cadascú ha de vibrar com a part viva de l'Església, a la qual concerneixen determinades responsabilitats en l'extensió del missatge evangèlic: impregnar amb l'esperit cristià la família, les lleis, el treball, el descans, l'ensenyament, les diversions...» (*Carta*, novembre del 1988, vol I, n. 407)